

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2007-2008

23 NOVEMBER 2007

Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 teneinde de kosten voor het zoeken naar een baan fiscaal aftrekbaar te maken

(Ingediend door de heren Georges Dallemagne en Francis Delpérée)

TOELICHTING

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 7 juli 2006 in de Senaat werd ingediend (stuk Senaat, nr. 3-1804/1 - 2005/2006).

Het staat buiten kijf dat het zoeken naar een baan niet alleen moed en volharding vergt, maar tevens gepaard gaat met tal van telefonische contacten, briefwisseling, het zich verplaatsen voor persoonlijke gesprekken, het opstellen en opmaken van een CV, surfen op het internet, enzovoort.

Het is duidelijk dat zulks financiële gevolgen heeft voor de werkzoekende.

Krachtens de vaste rechtspraak worden de met het zoeken naar een baan gepaard gaande kosten die niet met de huidige beroepstoestand, maar wel met toekomstige beroepsactiviteiten verband houden, in beginsel echter beschouwd als uitgaven van persoonlijke aard, die op grond van artikel 53, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 niet als beroepskosten worden aangemerkt. Zulks geldt zowel voor de werklozen als voor de andere belastingplichtigen met beroepsinkomsten.

Uit artikel 49 van hetzelfde Wetboek vloeit dan weer voort dat de werklozen de door hen gedragen kosten om een werkloosheidsuitkering te verkrijgen dan wel te behouden, als beroepskosten mogen aftrekken.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2007-2008

23 NOVEMBRE 2007

Proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992, en vue de prendre en compte les frais liés à la recherche d'un emploi

(Déposée par MM. Georges Dallemagne et Francis Delpérée)

DÉVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée au Sénat le 7 juillet 2006 (doc. Sénat, n° 3-1804/1 - 2005/2006).

Il est incontestable que la recherche d'un emploi nécessite non seulement du courage et de la ténacité, mais également de nombreux contacts téléphoniques, des échanges de courrier, des déplacements pour entretiens personnels, la rédaction et la mise en page de CV, la consultation d'internet, ...

Il semble évident que l'ensemble de ces démarches n'est financièrement pas sans conséquence pour un demandeur d'emploi.

Or, il est de jurisprudence constante que, tant pour les chômeurs que pour les autres contribuables bénéficiant de revenus professionnels, les frais qui sont inhérents à des démarches effectuées en vue d'obtenir un emploi et qui ne se rapportent pas à la situation professionnelle présente mais à une activité future, constituent, en principe, des dépenses personnelles qui sont exclues des frais professionnels, en vertu de l'article 53, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992.

Cependant, il découle de l'article 49 dudit Code que les chômeurs peuvent déduire, à titre de frais professionnels, les frais qu'ils font ou supportent en vue d'acquiescer ou de conserver leurs allocations de chômage.

Op grond van de laatstgenoemde bepaling lijkt de belastingadministratie, zonder afbreuk te doen aan het algemene beginsel, te aanvaarden dat de door werklozen gemaakte kosten om een baan te zoeken, als beroepskosten kunnen worden aangemerkt, op voorwaarde dat de werkloze aantoonde dat hij die kosten diende te maken om zijn recht op een werkloosheidsuitkering te behouden (1).

Zulks betekent dat de kosten van de door de RVA opgelegde reizen mogen worden afgetrokken, in tegenstelling tot de kosten van de stappen die men op eigen initiatief zet. De werkloze is immers verplicht in te gaan op een oproep van de overheidsdienst voor arbeidsvoorziening, zoniet kan zijn recht op werkloosheidsuitkering worden opgeschort.

In de huidige stand van de wetgeving mogen echter niet alle door de werklozen gemaakte kosten om een baan te zoeken, als aftrekbare beroepskosten worden aanvaard (2).

Dit wetsvoorstel strekt ertoe alle in dat verband gemaakte kosten aftrekbaar te maken. Aangezien de aftrek van reële kosten problemen met zich kan brengen, wordt overwogen de belastingplichtigen die een werkloosheidsuitkering ontvangen als volledig of gedeeltelijk herstel van een tijdelijke derving van bezoldigingen ten gevolge van volledige of gedeeltelijke onvrijwillige werkloosheid, toe te staan een forfait van 5% van het brutobedrag van hun inkomsten af te trekken, met een maximum van 1 250 euro.

*
* *

(1) Schriftelijke *Vragen en Antwoorden*, Kamer, 2000/2001, Bulletin nr. 48, vraag van de heer Eerdeken, blz. 5699-5701.

(2) COM.IB 92, 52/232 tot 234. Zie ook Schriftelijke *Vragen en Antwoorden*, Kamer, 1995-1996, Bulletin nr. 31, vraag van de heer Detienne, blz. 3880; Schriftelijke *Vragen en Antwoorden*, Kamer, 1998-1999, Bulletin nr. 165, vraag van de heer Pieters, blz. 22201; Schriftelijke *Vragen en Antwoorden*, Kamer, 2000-2001, Bulletin nr. 48, vraag van de heer Eerdeken, blz. 5699-5701.

Compte tenu de cette dernière disposition, l'administration fiscale semble, sans déroger au principe général, admettre que des frais liés à la recherche d'un emploi et supportés par un chômeur peuvent être considérés comme des frais professionnels s'il est établi que ces frais sont nécessaires pour conserver le droit aux allocations de chômage (1).

En d'autres termes, est admise la déduction des frais inhérents aux déplacements imposés par l'ONEM, mais pas ceux réalisés d'initiative. Le chômeur doit ainsi donner suite à une convocation du service public pour l'emploi, sous peine de voir le paiement de ses allocations de chômage suspendu.

Néanmoins, il n'est pas possible, dans l'état actuel de la législation, d'admettre tous les frais supportés par les chômeurs, dans le cadre de leurs recherches d'emploi, à titre de frais professionnels déductibles (2)

La présente proposition de loi envisage de permettre la déduction générale de ces dépenses. Étant donné qu'une déduction sur base des frais réels peut être d'une application difficile, il est envisagé d'autoriser les contribuables bénéficiant d'une allocation de chômage, obtenue en réparation totale ou partielle d'une perte temporaire de rémunération résultant d'un chômage involontaire complet ou partiel, à opérer une déduction forfaitaire de 5% du montant brut de ces revenus sans pouvoir excéder 1 250 euros.

Georges DALLEMAGNE.
Francis DELPÉRÉE.

*
* *

(1) *Questions et Réponses*, Chambre, 2000/2001, n° 48 de M. Eerdeken, p. 5699-5701.

(2) Com-IR, 52/232 à 234. Voir également *Questions et Réponses*, Chambre, 1995-1996, n° 31 de M. Detienne, p. 3880; *Questions et Réponses*, Chambre, 1998-1999, n° 165 de M. Pieters, p. 22201; *Questions et Réponses*, Chambre, 2000-2001, n° 48 de M. Eerdeken, p. 5699-5701.

WETSVOORSTEL

 Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een artikel *51bis* ingevoegd, luidend als volgt:

«Art. *51bis*. — Met betrekking tot de werkloosheidsuitkeringen verkregen tot volledig of gedeeltelijk herstel van een tijdelijke derving van bezoldigingen ten gevolge van volledige of gedeeltelijke onvrijwillige werkloosheid, worden de beroepskosten, bij gebrek aan bewijzen, forfaitair bepaald op 5 % van het brutobedrag van die inkomsten, met een maximum van 1 250 euro.».

14 november 2007.

PROPOSITION DE LOI

 Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

Dans le titre II, chapitre II, section IV, du Code des impôts sur les revenus 1992, il est inséré un article *51bis*, rédigé comme suit :

«Art *51bis*. — Pour ce qui concerne les allocations de chômage, obtenues en réparation totale ou partielle d'une perte temporaire de rémunérations résultant d'un chômage involontaire complet ou partiel, les frais professionnels sont, à défaut de preuves, fixés forfaitairement à 5 % du montant brut de ces revenus sans pouvoir excéder 1 250 euros.».

14 novembre 2007.

Georges DALLEMAGNE.
Francis DELPÉRÉE.